

DŮVODOVÁ ZPRÁVA**A. Obecná část****B. Zvláštní část****Část první – Obecná ustanovení****K § 1**

V navrženém ustanovení je vymezen předmět úpravy, který odpovídá zmocněním podle zákona o kybernetické bezpečnosti, jmenovitě podle § X [Inspektori], § X [Kontrola vykonávaná inspektory], § X [Pravidla pro výkon kontroly vykonávané inspektorem na vlastní žádost] a § X [Povinnosti inspektora] zákona o kybernetické bezpečnosti.

Část druhá – Výkon činnosti inspektora**Hlava I – Požadavky pro udělení autorizace inspektora****K § 2 – Žádost fyzické osoby o udělení autorizace**

Toto ustanovení je navrženo na základě zmocnění v § X odst. 1 [Inspektori] zákona o kybernetické bezpečnosti a podrobněji upravuje žádost fyzické osoby o udělení autorizace, jejíž podání je, jak vyplývá z § X odst. 1 písm. a) [Inspektori] zákona o kybernetické bezpečnosti, jedním z požadavků pro udělení autorizace inspektora.

Odst. 1 navrhovaného ustanovení specifikuje údaje, které žadatel o udělení autorizace uvede v žádosti, aby byl dostatečným způsobem ztotožněn jak pro potřeby správního řízení o udělení autorizace Úřadem, tak také v případě následného zápisu Úřadem do veřejného seznamu inspektorů podle § X odst. 6 [Inspektori] zákona o kybernetické bezpečnosti.

Odst. 2 navrhovaného ustanovení v návaznosti na § X odst. 1 písm. b) až d) [Inspektori] zákona o kybernetické bezpečnosti stanoví, že žadatel o udělení autorizace k žádosti specifikované v odst. 1 navrhovaného ustanovení připojí doklady prokazující, že je bezúhonný, že nebyl v posledních 3 letech před podáním žádosti potrestán pokutou ve výši nejméně 100 000 Kč za přešůvek podle § X odst. 12 [Přestupky] zákona o kybernetické bezpečnosti a že splňuje požadavky na odbornou způsobilost, vzdělání a praxi.

Prostřednictvím odst. 3 navrhovaného ustanovení na odst. 1 téhož ustanovení navazuje příloha č. 1 návrhu vyhlášky, která upravuje konkrétní podobu formuláře žádosti o udělení autorizace.

K § 3 – Bezúhonnost

Toto ustanovení návrhu vyhlášky na základě zmocnění v § X odst. 1 [Inspektori] zákona o kybernetické bezpečnosti definuje pro potřeby navrhované vyhlášky bezúhonnost žadatele o udělení autorizace, stejně jako způsob prokázání bezúhonnosti.

Odst. 1 navrhovaného ustanovení uvádí, že podmínku bezúhonnosti obecně nesplňuje osoba pravomocně odsouzená za jakýkoliv úmyslný trestný čin či za nedbalostní trestný čin spáchaný v souvislosti s výkonem činnosti autorizovaného inspektora, případně auditora – v návrhu vyhlášky je tedy v souvislosti s podstatou činnosti autorizovaného inspektora zohledněna obdobná podstata činnosti auditora. Omezením nedbalostní trestné činnosti na jednání spojené se shodnou či srovnatelnou činností, již má žadatel o udělení autorizace vykonávat, bylo zvoleno méně přísné kritérium bezúhonnosti, neboť není přihlíženo k jakékoliv nedbalostní trestné činnosti žadatele. Důvodem pro tento postup je obdobné vymezení

bezúhonnosti v právních předpisech upravujících srovnatelné zaměření činnosti, například v § 4 odst. 2 zákona č. 93/2009 Sb., o auditorech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen jako „zákon o auditorech“), či v § 9 odst. 1 zákona č. 254/2019 Sb., o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech (dále jen jako „zákon o znalcích“). Jak je dále zřejmé z formulace odst. 1 navrhovaného ustanovení, výjimku z uvedeného pravidla představuje situace osoby, která sice byla odsouzena za úmyslný trestný čin nebo trestný čin spáchaný z nedbalosti v souvislosti s výkonem činnosti inspektora nebo auditora, ovšem hledí se na ni, jako by odsouzena nebyla, typicky v důsledku výkonu některých alternativních trestů (například peněžitého trestu uloženého za jiný trestný čin než zvlášť závažný zločin, viz § 69 odst. 3 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, trestu zákazu činnosti, viz § 74 odst. 2 téhož právního předpisu, či podmíněného odsouzení k trestu odnětí svobody s rozhodnutím o osvědčení se, viz § 83 odst. 4 téhož právního předpisu) či v souvislosti s pravomocným zahlazením odsouzení (§ 106 zákona posledně zmíněného právního předpisu).

Odst. 2 navrhovaného ustanovení stanoví, že se splnění podmínky bezúhonnosti prokazuje předložením výpisu z evidence Rejstříku trestů ne starším než 3 měsíce. V tomto směru je ve formulaci ustanovení zohledněna praxe zavedená jinými právními předpisy, například § 9 odst. 5 zákona o znalcích či § 8a odst. 3 písm. a) zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, ve znění pozdějších předpisů. V souvislosti se zněním navrhovaného § 2 odst. 2 vyhlášky je současně zřejmé, že výpis z evidence Rejstříku trestů žadatel předkládá Úřadu jako přílohu žádosti fyzické osoby o udělení autorizace.

Odst. 3 navrhovaného ustanovení doplňuje odst. 2 téhož ustanovení pro žadatele, kteří se v posledních 3 letech zdržovali nepřetržitě po dobu delší než 3 měsíce [písm. a)], a pro žadatele, kteří nejsou státními občany České republiky [písm. b)]. V navrhovaném ustanovení byla tímto způsobem beze změn přejata formulace užitá v § 9 odst. 3 písm. a) zákona o znalcích a dále v § 9 odst. 3 písm. a) zákona č. 354/2019 Sb., o soudních tlumočnících a soudních překladatelích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen jako „zákon o soudních tlumočnících“), a v § 12a odst. 6 vyhlášky Ministerstva zemědělství č. 471/2001 Sb., o technickobezpečnostním dohledu nad vodními díly, ve znění pozdějších předpisů.

K § 4 – Odborná způsobilost

Toto ustanovení návrhu vyhlášky na základě zmocnění v § X odst. 1 [*Inspektoři*] zákona o kybernetické bezpečnosti specifikuje odbornou způsobilost jako další z požadavků pro udělení autorizace inspektora. Uvedené ustanovení vymezuje dvě dílčí množiny odborné způsobilosti, jmenovitě vzdělání, praxi a další požadavky, které jsou společně upraveny v § 5 návrhu vyhlášky, a úspěšně složení zkoušky inspektora podle § 6 a § 7 tohoto návrhu vyhlášky. V navrhovaném ustanovení byla zohledněna formulace § 8 odst. 1 co do předmětu úpravy obdobného právního předpisu, již uvedeného zákona o znalcích, které mezi prvky odborné způsobilosti vedle osvědčení zaměřeného na konkrétní znalecký obor a konkrétní znalecké odvětví a vedle osvědčení vydaného samosprávnou zájmovou komorou uvádí právě vzdělání, praxi a úspěšné složení zkoušky.

K § 5 – Vzdělání a praxe

Jak je zřejmé z výkladu k předcházejícímu § 4 návrhu vyhlášky, toto ustanovení podrobně upravuje první dílčí množinu odborné způsobilosti žadatele o udělení autorizace.

Odst. 1 navrhovaného ustanovení stanoví, že žadatel o autorizaci musí být držitelem osvědčení nebo certifikace auditora nebo auditora kybernetické bezpečnosti podle technické normy (např. ISO/IEC řady 27000 nebo řady 17000), případně srovnatelného mezinárodního certifikátu nebo osvědčení prokazujícího způsobilosti vykonávat audit kybernetické a informační bezpečnosti. Výčet relevantních certifikací je uveden i v prováděcím právním

předpisu k návrhu zákona upravujícím bezpečnostní opatření poskytovatele regulované služby v režimu vyšších povinností (v části týkající se požadavků na roli auditora).

Tímto způsobem je na straně žadatelů o udělení autorizace zajištěn základní znalostní standard. Navrhované znění přejímá praxi zavedenou na území Slovenské republiky, konkrétně bodem 3.1.2 Certifikačním schématem ověřování odborné způsobilosti auditora kybernetické bezpečnosti, ve znění verze 3.5.1. z 15. října 2020 (dále jen „certifikační schéma“), které obsahově navazuje jak na slovenský zákon č. 69/2018 Z. z., o kybernetické bezpečnosti, tak také na slovenskou vyhlášku Národního bezpečnostního úřadu č. 436/2019 Z. z., o auditu kybernetické bezpečnosti a znalostním standardu auditora (dále jen „vyhláška o auditu kybernetické bezpečnosti“). Je tedy zřejmé, že slovenská úprava je zaměřena na v zásadě shodnou povahu činnosti, jakou mají podle zákona o kybernetické bezpečnosti a návrhu vyhlášky na území České republiky vykonávat autorizovaní inspektoři.

Odst. 2 zavádí jednotlivé kombinace vzdělání žadatele o udělení autorizace (přínejmenším úplné střední vzdělání nebo úplné střední odborné vzdělání) a žadatelem dosažené praxe (přínejmenším 5 let v oblasti informačních technologií nebo kybernetické bezpečnosti nebo 3 léta praxe v oblasti auditu informačních systémů). Jak vyplývá ze srovnání požadované minimální délky praxe u jednotlivých úrovní vzdělání, platí, že proti praxi v oblasti informačních technologií se žadatel výkonem praxe v oblasti auditu informačních systémů spíše přibližuje povaze činnosti autorizovaného inspektora. V závislosti na dosaženém vzdělání je proto po žadateli požadována praxe v oblasti auditu informačních systémů po dobu alespoň 3, 5 a 7 let, zatímco praxi v oblasti informačních technologií nebo kybernetické bezpečnosti je povinen vykonávat po dobu alespoň 5, 7 a 10 let. I v tomto směru bylo přihlédnuto k formulaci uvedeného certifikačního schématu, konkrétně k jeho bodu 3.1.1, v němž jsou stanoveny totožné úrovně vzdělání jako v návrhu vyhlášky. Stejně tak je v uvedeném certifikačním schématu rozlišováno mezi zaměřením praxe, pokud jde o minimální trvání jejího výkonu.

Odst. 3 v návaznosti na předchozí pasáže navrhovaného ustanovení upravuje způsob prokázání dosaženého vzdělání a dosažené praxe požadovaného zaměření, znovu s přihlédnutím k formulaci bodu 3.1.1 uvedeného certifikačního schématu.

K § 6 – Zkouška inspektora

Navrhované ustanovení na základě zmocnění v § X odst. 1 [Inspektoři] zákona o kybernetické bezpečnosti specifikuje základní náležitosti zkoušky inspektora, která je podle § X odst. 1 odst. písm. e) [Inspektoři] zákona o kybernetické bezpečnosti, posledním z výčtu požadavků pro udělení autorizace inspektora.

Odst. 1 navrhovaného ustanovení stanoví distanční způsob přihlašování na zkoušku, konkrétně pomocí rezervačního systému na internetových stránkách Úřadu. Z formulace uvedeného odstavce dále vyplývá, že jsou v předstihu zveřejňovány konkrétní termíny zkoušky s uvedením nejvyššího přípustného počtu žadatelů. Počítá se tedy s tím, že zkouška bude skládána v dopředu určeném čase po skupinách žadatelů, nikoliv individuálně. Vedle nejvyššího přípustného počtu žadatelů se v předstihu uvede také forma (fyzicky či elektronicky) a místo konání zkoušky.

V odst. 2 je stanoven poplatek za umožnění vykonání zkoušky ve výši 25 000 Kč, který žadatel uhradí před vykonáním zkoušky. Složení poplatku je podmínkou připuštění k vykonání zkoušky a jeho stanovení a určení jeho konkrétní výše odpovídá praxi zavedené jinými právními předpisy, například v § 10 odst. 3 zákona o znalcích, v § 10 odst. 3 zákona o soudních tlumočnících či v § 24 odst. 1 zákona č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů. Konkrétní pokyny k uhrazení poplatku budou zveřejněny na internetových stránkách Úřadu.

Odst. 3 stanoví platnost složené zkoušky pro potřeby jejího použití při žádosti o autorizaci inspektora. Navrhovaná úprava řeší zejména situaci, kdy žadatel o autorizaci inspektora podá žádost o autorizaci, úspěšně složí zkoušku, ale nesplní zbylé podmínky pro udělení autorizace. Pokud žadatel podá novou žádost o udělení autorizace inspektora, může složenou zkoušku až do jednoho roku od jejího složení použít i pro potřeby tohoto nového řízení. Úřad v těchto případech a tam, kde tomu nebudou bránit jiné skutečnosti (typicky situace, kdy žadatel podá žádost na poslední chvíli, nebo kdy postup v řízení o žádosti svým jednáním bude prodlužovat), bude jednat bez zbytečného odkladu tak, aby doba platnosti složené zkoušky neuplynula dříve, než bude o žádosti žadatele rozhodnuto.

V souladu s odst. 4 navrhovaného ustanovení je žadateli o udělení autorizace umožněno nejpozději do 30 dnů před stanoveným dnem vykonání zkoušky zvolit si jiný termín vykonání zkoušky, a to bezplatně. Pakliže by žadatel žádal o změnu termínu zkoušky (nejpozději 7 dnů před dnem vykonání zkoušky), je taková změna termínu zpoplatněna částkou 15 000 Kč. Čím víc se termín zkoušky blíží, tím víc rostou náklady na straně Úřadu na její provedení. Zároveň takový žadatel zabírá na daném termínu místo jiným žadatelům, kteří se chtějí hlásit na svůj první řádný termín.

Odst. 5 navrhovaného ustanovení stanoví, že pokud žadatel zaplatil poplatek za umožnění vykonání zkoušky (případně též poplatek za změnu termínu zkoušky) a k rezervovanému termínu se nedostavil, zkouška inspektora se považuje za nesloženou a žadatelem zaplacený poplatek propadá bez náhrady. Výjimku z tohoto postupu představují důvody hodné zvláštního zřetele (například závažné zdravotní důvody či jiná objektivní překážka dostavení se ke zkoušce v rezervovaném termínu), pro které může Úřad rozhodnutím propadnutí poplatku prominout a poplatek žadateli vrátit.

Odst. 6 upravuje jiný případ zmaření řádného průběhu zkoušky, a sice pokud je již stanovený termín zkoušky zrušen Úřadem. V této situaci Úřad buď nabídne přihlášeným žadatelům náhradní termín vykonání zkoušky, nebo jim vrátí zaplacený poplatek za umožnění vykonání zkoušky, případně též za změnu termínu zkoušky.

K § 7 – Forma a průběh zkoušky inspektora

Splnění minimálních požadavků na znalosti, schopnosti a předpoklady a odbornou způsobilost inspektora pro proces kontroly se ověřuje zkouškou, a to ve formě písemného testu. Zkouška je standardní součástí procesu certifikací a osvědčování splnění požadavků podle rozličných technických norem, stejně jako je např. součástí procesu získání oprávnění k výkonu znalecké činnosti podle zákona o znalcích nebo podmínek pro výkon státní služby podle zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě. Předmětem zkoušky je ověření splnění odborné způsobilosti žadatele, a to jak co do znalostí v oblasti kybernetické bezpečnosti, tak i co do znalostí auditních postupů. Konkrétní okruhy znalostí, které budou testovány, budou dostupné na internetových stránkách Úřadu. Stejně tak bude Úřad zveřejňovat na svých internetových stránkách příklady testových otázek a veškeré podpůrné materiály vhodné pro přípravu na zkoušku. Principiálně půjde o znalosti relevantní právní úpravy, praktických postupů při zajišťování kybernetické bezpečnosti v organizaci a postupů auditora při výkonu interního nebo externího auditu.

Je však potřeba upozornit, že Úřad nebude vypracovávat komplexní podpůrné materiály zahrnující veškerou testovanou materii. Zkouška má osvědčit znalosti a schopnosti uchazeče, které získá nejen četbou relevantních právních předpisů a komentářové literatury, ale též v rámci své praxe. Zkouška nemíří na znalosti konkrétních technických norem, z toho důvodu není nutné zajistit volný přístup k jejich znění. Úřad jakožto gestor zákona o kybernetické bezpečnosti a jeho prováděcích právních předpisů samozřejmě poskytne veškerou výkladovou

a metodickou pomoc potřebnou pro správnou interpretaci této právní úpravy a její aplikaci v kontrolní praxi.

Formát zkoušky je inspirován obdobnými zkouškami vykonávanými při získávání certifikací, obdobnou úpravu má rovněž zkouška dle certifikačního schématu, kterou zná slovenská právní úprava.

Úprava předpokládá jak formát testu konaného fyzicky v předem určených prostorách, tak zkoušku, která bude absolvována distančně za pomoci elektronických prostředků. V případě obou forem zkoušky se předpokládá jednoznačná identifikace zkoušeného a následný dohled zkoušejícím. Úřad bude vypisovat termíny dle aktuálních kapacit a potřeby. Úroveň znalostí potřebná pro úspěšné absolvování zkoušky byla stanovena na hranici 80 %, aby byla dostatečně ověřena potřebná odborná způsobilost žadatele.

Hlava II – Výkon činnosti inspektora

K § 8 výběr inspektora Úřadem

Ustanovení tohoto paragrafu popisuje způsob výběru inspektora, v těch případech, kdy se na něj obrátí samotný Úřad. Bude se jednat zejména o situace, kdy je nutné rychle reagovat a kontrolní kapacita Úřadu s ohledem na stanovený plán kontrol bude na svém limitu. Výběr inspektora bude proveden podle definovaného postupu tak, aby byly v první řadě šetřeny oprávněné zájmy kontrolované osoby. Výběr inspektora bude vycházet z veřejného seznamu inspektorů. Při tomto výběru bude Úřad postupovat obdobně jako je tomu například při výběru advokátů, kteří jsou určeni na základě úřední povinnosti. Samotný výpočet odměny za provedenou kontrolu bude odlišný od odměny za kontrolu vykonanou na základě žádosti povinné osoby.

K § 9 Určení délky trvání kontroly

Jakmile inspektor naplní veškeré zákonné požadavky k tomu, aby mohl vykonávat kontrolní pravomoc Úřadu, a tím pádem kontrolovat povinné osoby v režimu nižších povinností, bude nutné v koordinaci s povinnou osobou stanovit dobu trvání kontroly, na základě které dojde k určení předpokládané ceny za provedenou kontrolu. Na dobu trvání kontroly má vliv velikost a složitost organizace povinné osoby, případně specifické požadavky plynoucí z konkrétní kontroly. V malé organizaci může být kontrola provedena a kontrolní protokol vyhotoven v řádu několika dnů, zatímco u větších organizací se může jednat o podstatně časově delší období. Záležit bude také na individuálních zkušenostech a schopnostech samotného inspektora.

Odst. 2 navrhovaného ustanovení upravuje faktory pro výpočet kontrolních dnů. Pro vypočtení základní doby trvání kontroly je nutné prvně postupovat podle tabulky pro výpočet základní doby trvání kontroly uvedenou v příloze č. 2, na kterou odkazuje odst. 4. tohoto ustanovení. Za druhé je nutné, s co nejvyšší mírou přesnosti zohlednit uplatnění dalších faktorů ovlivňujících délku trvání kontroly, demonstrativní výčet relevantních skutečností, které mohou mít vliv na stanovení doby trvání kontroly jsou uvedeny v odst. 3.

K § 10 Harmonogram kontroly

Do navrhovaného ustanovení se promítly nejen zkušenosti získané dosavadní kontrolní činností, ale také požadavky mezinárodního auditorského standartu ISA 300 (Plánování auditu účetní závěrky) nebo metodiky COBIT z roku 2019 upravující řešení správy informací a technologií, obsahující i auditní plánování.

Vytvořením harmonogramu kontroly, ve kterém jsou zaznamenány jednotlivé oblasti, které v rámci kontroly na místě budou inspektorem kontrolovány, včetně uvedení záznamu o konkrétním datu, času a počtu osob přítomných při projednávání kontrolované oblasti, případně uvedení lokality, je pro řádný průběh kontroly velmi důležitým krokem. Jak povinná osoba, tak inspektor musí v maximální možné míře předem stanovený harmonogram kontroly dodržovat, v opačném případě to může mít nepříznivý vliv na samotný průběh kontroly, a v neposlední řadě i na konečnou cenu za provedenou kontrolu. Na vytvořeném harmonogramu musí panovat vzájemná shoda, resp. je žádoucí kromě jeho zpracování disponovat i souhlasem povinné osoby s jeho obsahem. Před samotnou první schůzkou inspektora na místě je dobré si ještě jednou ověřit, že inspektorem sestavený harmonogram platí.

Povinná osoba poskytne adekvátní součinnost i při samotné tvorbě harmonogramu, v případě že součinnost neposkytne, může být zcela zmařen účel kontroly, a v tom případě by inspektorovi nezbyla jiná možnost, než tento nežádoucí stav promítnout do sankčních mechanismů.

Hlava III – Podmínky výkonu činnosti inspektora

K § 11 – Etický kodex inspektora

Návrh vyhlášky v § 11 až § 16 upravuje etický kodex inspektora, který je zařazen do vlastního textu návrhu vyhlášky.

Odst. 1 navrhovaného ustanovení stanoví, že inspektor při výkonu své činnosti aplikuje základní etické principy, které jsou v téže části ustanovení taxativně vyjmenovány (integrita, nestrannost, odborná způsobilost a řádná péče, mlčenlivost a profesionální jednání) a následně jsou definovány ustanoveními § 12 až § 16. Jak vlastní výčet základních etických principů, tak také jejich definice v podstatných bodech obsahově odpovídají Mezinárodnímu etickému kodexu pro auditory a účetní odborníky (dále jen „etický kodex auditora“), který je etickým kodexem závazným podle českého právního řádu pro auditory (§ 13 zákona o auditorech). Důvodem, proč návrh vyhlášky vychází z právní úpravy závazné pro výkon činnosti auditora, je skutečnost, že stejně jako autorizovaný inspektor je auditor osobou, která z vnějšího vztahu (bez vazeb na kontrolovaný subjekt, jež by přinejmenším mohly ohrozit uplatnění odborného úsudku) přistupuje ke kontrole norem a standardů v případě konkrétního subjektu. Pro tento vzájemný vztah právních úprav činnosti auditorů a inspektorů je současně namístě předpokládat, že při výkladu etických principů inspektora bude přihlédnuto k aplikačním ustanovením obsaženým právě v etickém kodexu auditora. Zařazením jednotlivých základních etických principů závazných pro inspektory do textu návrhu vyhlášky bude v neposlední řadě dosaženo vyšší přehlednosti právní úpravy a posílení právní jistoty dotčených osob.

Odst. 2 upravuje povinnost inspektora identifikovat hrozby ohrožující dodržování základních principů, hodnotit je a případně ošetřovat. Identifikace, hodnocení a ošetřování uvedených hrozeb je základní povinností, která je upravena v článku R120.3 a následujících etického kodexu auditora.

K § 12 – Integrita

V navrhovaném ustanovení je integrita vykládána jako poctivé a čestné jednání v profesních a obchodních vztazích. Tato definice odpovídá článku 110.1 A1 písm. a) etického kodexu auditora.

K § 13 – Nestrannost

Toto ustanovení s nestranností spojuje uplatnění odborného úsudku, který nebude ohrožen předpojatostí, střetem zájmů nebo nepatřičným vlivem jiných fyzických osob, organizací nebo technologií či jiných faktorů nebo kvůli nepatřičnému spoléhání na jiné fyzické osoby, organizace nebo technologie. Stejným způsobem je nestrannost specifikována v článku 110.1 A1 písm. b) etického kodexu auditora.

K § 14 – Odborná způsobilost a řádná péče

Podle § 14 odst. 1 si inspektor osvojuje a udržuje odborné znalosti a dovednosti takový způsobem, aby jím poskytované služby (tedy podstata výkonu činnosti inspektora) byly provedeny na odborné úrovni a odpovídaly profesním standardům a legislativě. Tato definice odpovídá článku 110.1 A1 písm. c) bodu i) etického kodexu auditora.

Odst. 2 navrhovaného ustanovení stanoví, že inspektor jedná svědomitě a v souladu s příslušnými odbornými a profesními standardy. I v tomto bodě byla přejata úprava obsažená v etickém kodexu auditora, konkrétně v jeho článku 110.1 A1 písm. c) bodu ii).

K § 15 – Mlčenlivost

Navrhované ustanovení upravuje, že inspektor zachovává důvěrný charakter informací, jež získá v rámci profesních a obchodních vztahů. Tímto způsobem pojaté vymezení mlčenlivosti odpovídá článku 110.1 A1 písm. d) etického kodexu auditora. Povinnost zachovávat mlčenlivost je vedle toho upravena také výše uvedenými právními předpisy upravujícími shodné či obdobné situace jako navrhovaná vyhláška, konkrétně v § 15 zákona o auditorech, v § 20 zákona o znalcích a v § 20 zákona o soudních tlumočnících.

K § 16 – Profesionální jednání

Návrh ustanovení se týká posledního se základních etických principů vyjmenovaných v § 11. Profesionálním jednáním se rozumí dodržování příslušných právních předpisů, chování se v souladu s profesní povinností jednat ve veřejném zájmu, a to v souvislosti s výkonem veškerých odborných činností a ve všech obchodních vztazích. Profesionálně jednající inspektor se současně vyhýbá každému jednání, o němž ví nebo by přinejmenším měl vědět, že by mohlo diskreditovat jeho profesi. Rovněž v případě tohoto ustanovení vychází navrhovaná právní úprava z etického kodexu auditora [článek 110.1 A1 písm. e)]

K § 17 – Odpovědnost inspektora

V navrhovaném ustanovení byla znovu zohledněna praxe zavedená na území Slovenské republiky a v jeho obsahu je s obměnami (podle § X odst. 2 [Kontrola vykonávaná inspektory] zákona o kybernetické bezpečnosti inspektor kontroluje zavedení a provádění bezpečnostních opatření) zohledněn obsah § 1 odst. 4 (v odst. 1 navrhovaného ustanovení) a § 1 odst. 5 (v odst. 2 navrhovaného ustanovení) vyhlášky o auditu kybernetické bezpečnosti.

Část třetí - Účinnost

Protože podstatnou část návrhu zákona a prováděcích právních předpisů tvoří transpozice směrnice NIS2, je také stanovení účinnosti nové právní úpravy s požadavky této směrnice úzce spojeno. V souladu s obsahem čl. 41 odst. 1 jsou členské státy povinny přijmout a zveřejnit opatření nezbytná pro dosažení souladu s touto směrnicí do 17. října 2024, přičemž od 18. října 2024 se tato opatření použijí. Z tohoto důvodu je také nutné, aby byla právní úprava podle tohoto návrhu zákona a jeho prováděcích právních předpisů přijata nejpozději k 18. říjnu 2024 a zároveň ještě předtím byla zajištěná dostatečná legisvakanní lhůta, aby se povinné orgány a osoby stihly připravit na veškeré povinnosti.

K příloze č. 1 vyhlášky XXXXX Sb.

Příloha č. 1 navazuje na § 2 odst. 1 a 3 navrhované vyhlášky a stanoví vzor formuláře žádosti fyzické osoby o udělení autorizace. Žadatel v souvislosti se zněním § 2 odst. 2 navrhované vyhlášky pod tabulkovou formu žádosti doplní rovněž přílohy žádosti prokazující splnění dalších požadavků pro udělení autorizace inspektora.

K příloze č. 2 vyhlášky XXXXX Sb.

Příloha č. 2 navazuje na paragraf upravující určení délky trvání kontroly, vychází z mezinárodně uznávaných technických norem, jako je např. ISO/IEC řady 27000. Prozatím stanovená cena za jednu auditní hodinu je v současné době stanovena na 1350 Kč. Jeden auditní den má 8 hodin.

K příloze č. 3 vyhlášky XXXXX Sb.

Výčet stanovuje okruhy minimálních požadavků na odbornou způsobilost inspektora.

PRACOVNÍ VERZE PLATNÁ K 25.01.2023, MŮŽE PODLÉHAT ZMĚNÁM